

Rondje Venen

zondag 02 juni 2013.

Het weerbericht gaf voor dit weekend eindelijk eens mooi weer dit jaar.

Hoewel het zaterdag nog erg fris en soms dreigend bewolkt was, kondigde zondag zich stralend aan. Blauwe lucht en een heerlijk zonnetje. Al om 6.45u stond Ferre aan de deur, want we moesten nog 125km rijden naar Alphen aan de Rijn om daar bij AKV te kunnen starten voor alweer een rondje

in het Groene hart van Nederland. We kwamen er ruim op tijd aan, op zondagmorgen is er weinig verkeer. Na een koffie en een heuse briefing startten we om 9.00u voor een tocht van 42km. Niet minder dan 20 vaarders hadden zich aangemeld! Een aantal dat we bij deze tocht nog nooit hebben gezien. Met een voorvaarder, een

middenvaarster en een achtervaarder werd de groep op het Aarkanaal geloodst. Het leek mij wat op het Netekanaal, al had je hier meer zicht op het landschap vanwege de hoge ligging van het water ten opzichte van het achterliggende land. Er werd stevig doorgepeddeld. Toch bleef de groep redelijk compact. Blijkbaar waren alle vaarders dit tempo gewoon. Bij de Tolhuissluis werden we geschut naar de Oude Amstel die zich door het – inderdaad erg groene – landschap kronkelt. De overkomende vliegtuigen voor

Schiphol moet je er wel bijnemen, zodat je om de paar minuten even niets moest zeggen door het gebulder van de motoren. Ander gebulder kwam er van de vele, vele motorrijders die van deze mooie lentedag blijkbaar ook gebruik maakten om eens een toeristische toer langs dit water te maken. Ik denk niet dat ik overdrijf als ik zeg dat het er in totaal enkele honderden waren; telkens in grotere of kleinere groepen cruiseden ze over de weggetjes langs het water.

Na ongeveer 14km naderden we Kanovereniging Michiel de Ruijter, onze eerste pauzeplaats. Het is al de derde keer dat we langs deze club komen als we deze Rondje Venen-tocht varen, maar telkens is er daar iets aan de hand waardoor we er niet rustig kunnen zitten; vreemd toch.

Deze keer was het een internationale kanopolowedstrijd. Die had veel volk naar deze club geleid. Er lag zelfs een ponton dwars over de Amstel om kampeerders van de overliggende oever naar het clubgebouw en de wedstrijden te leiden. Gelukkig was het ponton zo mobiel dat het kon geopend worden voor onze groep. Maar bij de club komen lukte niet. Er waren maar liefst drie wedstrijdvelen opgesteld waarop er heftig werd gespeeld. Het gekletter van tegen elkaar slaande peddels en het gespetter van opspattend water waren niet uit de lucht. Dan maar op de andere oever klauteren en daar energie opdoen met voedsel en drank. De groep nam er ruim de tijd voor. Daarna werd er weer gestart en draaiden we de Kromme Mijdrecht op. Die kronkelt net als de Amstel en we voeren haar helemaal af tot bij Woerdense Verlaat. Alweer goed voor ruim 10km. Daar wrongen we ons onder een lage brug door en draaiden dan naar de Slikkendammersluis die ons het

gebied van de Nieuwkoopse Plassen inliet. Dit prachtige natuurgebied is een oud turfvingebied en is doorsneden met kleine grachten en geulen, een waar doolhof op het water. Op een eilandje met perfecte in- en uitstapplaatsen voor kajaks werd er weer halt gehouden. Een vorige keer konden we dit eilandje gewoon niet op omdat het vol lag met bootjes en jachtjes. Nu was het zo goed als verlaten. Er waren

inderdaad erg weinig andere bootjes op het water buiten onze groep. Blijkbaar had deze lentedag iedereen verrast zodat er geen plannen waren gemaakt om te gaan varen. Onze voorvaarder loodste ons door een aantal smalle watertjes naar de grote Noordeinderplas. Daar stond wat wind en golfjes. Hier kregen we ook eens wat meer ruimte op deze open plas. Door een

breedere vaart langsheen het dorpje Nieuwkoop – hier was wel iets meer waterverkeer – draaiden we naar de Zuideinderplas, onder de Kwakelbrug door. Eens die plas gepasseerd voeren we via de rand naar een overdraagplaats. Daar moesten we met de kajaks een baantje oversteken om zo in Aarlanderveense Wetering te komen. Van een vorige editie wisten we dat dit het lastigste deel van de tocht was: veel waterplanten en wier belemmerden het varen en door het ondiepe water werd de kajak nog meer geremd. Na 37km in de armen was dit er vorige keer echt te veel aan. Met dit vooruitzicht zaten we niet te springen om hieraan te beginnen. Tot onze verbazing kropen alle vaarders in hun boot om aan de overliggende oever alweer uit te stappen. Gingen ze

nu weer pauzeren? Met nog maar vijf kilometer te gaan, leek ons dat toch iets te veel van het goede. Te meer omdat we net weer in onze kajak waren gekropen en geen zin hadden om er nog eens een keer extra uit en in te kruipen. Gelukkig voor ons was er ook een andere vaarder die direct doorvoer. We meldden dat we al vertrokken om op hun terras een Duvel te gaan drinken. Tot onze verbazing was er van planten- en wiergroei bijna geen sprake! Door het erg koude voorjaar was de plantengroei nog niet volledig op gang gekomen. Gelukkig voor ons. We voeren door een

historisch belangrijk gebied. Hier staan windmolens die het water malen en ze doen dit al vijfhonderd jaar! Langs onze vaarweg zagen we er enkele in de verte staan. De wetering leek wel eindeloos, kaarsrecht en het kwam ons voor dat we niet vorderden. Je peddelt tien minuten en alles ziet er nog steeds hetzelfde uit: kaarsrecht, groene weiden en bomen in de verte. Je peddelt nog een kwartier verder en alles is nog steeds hetzelfde. Er was enkel stilte, vogelgeluiden en het klotsen van het water tegen de kajak.

Uiteindelijk kwamen we toch terug in de bewoonde wereld en bij de finish, terug aan het clublokaal van AKV, maar nu aan de andere kant. Ze hebben hier gewoon de keuze op welk water ze willen gaan varen: het kanaal of de wetering. Al naar gelang hun zin of de windrichting of het soort van vaarwater ze willen. Deze keer was mijn pijp niet helemaal uit. Het verbaasde me wel want ik had na de tocht op de Demer in maart niet meer in mijn kajak gezeten. Ik had me wel wat zorgen gemaakt om dan in één keer 42km te gaan afpeddelen. Maar dat viel allemaal dus best mee.

Na het omkleden en opladen van de kajaks genoten we nog van een heerlijke kom soep op het terras in het zonnetje. Deze keer zaten we er niet alleen, onze medevaarders kwamen erbij zitten om het 'internationale' van hun tocht met deze twee Belgjes af te sluiten.

Pol. SKK 18